

Publicerad 2013-10-03 23:46 av A.F.M

Skönheten

Skönheten, jag är skyldig dig så mycket!

Jag står i din skugga, förlamad av mörker.

Du ber mig träda in i ljuset, att renas under solen.

Men jag är rädd och svag, och faller in under kärlekens skugga.

Mina sinnen är hungriga, och vittrar blod och skam.

I skuggan av ljuset, på såriga knän, kryper jag fram.

I solförmörkelsens fotspår finns bara meningslöshet.

Kärleken, stråla dina sköna strålar och tänd mitt ljus.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren A.F.M med Poeter.se id #43814 innehar upphovsrätten